

PRESENTACIÓ

De fa tres anys, l'objectiu del Centre d'Estudis és conèixer en profunditat el moviment associatiu de la ciutat, el seu procés històric, les transformacions dels últims anys, les perspectives de futur, el paper que han de tenir en el conjunt de la societat, etc.

Des d'àmbits diferents el Centre d'Estudis hem endagat diversos treballs i pretenem que tot conflueixi en unes jornades de treball, on entre tothom analitzem la realitat associativa de la ciutat.

Els Tallers d'Història s'enclouen en aquest marc d'estudi. Es tracta d'analitzar el procés associatiu a cada barri, amb una metodologia pròpia que s'aparta dels estudis clàssics i en un període concret, 1960-82.

Són evidents les dificultats: d'una banda la proximitat temporal, fer «història» d'un període tan recent és arriscat, fins i tot, sen's ha dit, contraproduent i, sobretot, quan es tracta d'una història dura, un procés històric que humanament ha ferit a molta gent, on l'enfrontament entre diversos sectors del barri havia arribat a ser visceral.

D'altra banda, metodològicament, hem hagut de construir un mètode de treball propi, que parteix de la tradició anglesa que sobre tallers hi ha i de la utilització com a eina bàsica de la història oral. Però no pretenem simplement recuperar la història del barri, ni tan sols la història de l'associacionisme, sinó que volem anar més enllà, fins a conèixer les veritats testimonials subjectives i els mites que actuen en tot col·lectiu; és per això, que el creuament d'opinions i, per tant, les sessions de debat en són l'element bàsic.

En el cas del Taller de Bellvitge, la seva posta en marxa coincidia amb el 25è. aniversari del barri i, des de les entitats i veïns es demanava una història de Bellvitge. Per això l'acte de presentació del Taller fou recolzat per tothom i la prova n'és que a les reunions posteriors hi van participar fins a 25 veïns/es i pensem que tots els «grups històrics» han pogut participar en l'elaboració d'aquest treball.

Cal dir, també, que tothom hi va posar moltes esperances en la «pròpia experiència del Taller», en posar en comú les visions oposades que sobre la història del barri es tenien, en reconèixer les persones per sobre de les imatges fetes al llarg del temps.

La feina d'en Manolo Domínguez ha estat realment important, tant pel que fa al buidatge de parts escrites (butlletins, premsa, arxius), com pel que fa al coneixement concret del procés històric de Bellvitge, mostrant-nos dades sobre el barri fins ara desconegudes i demostrant un coneixement profund de la seva història més enllà del propi Taller.

En Manolo Domínguez tenia un treball complicat, Bellvitge és paradigmàtic en molts sentits, també en el procés associatiu i, les successives sessions del Taller -com ell explica a la introducció-, no van ser planeres, sinó amb dificultats, amb contradiccions i visions oposades i fermament defensades; però sempre el tema del moviment veïnal del barri dominava per sobre de qualsevol altra qüestió.

El resultat ha estat una anàlisi de l'associacionisme veïnal en funció del coneixement entorn del barri, és, per tant, una primera eina. Cada Taller té la seva pròpia dinàmica i, en el cas de Bellvitge, la dificultat col·lectiva d'assimilar el propi procés associatiu, ha fet que el conjunt del treball estigués dominat per la necessitat de donar una resposta interpretativa global -i que, en aquest cas, l'autor ha fet la seva- d'anàlisi històrica metodològicament correcta que l'havia de contrastar amb els propis veïns i que hauria de ser objecte d'un nou taller.

Quan iniciàrem els Tallers no comptàvem amb aquesta possibilitat, però potser així podrem fer un segon pas per apropar-nos a aquell Bellvitge de 1964-1982.